

Tépéscsinálók

*Asszonyok ülnek a sötét szobában
holdhófehérben alkonybarna gyászban
és ujjai sűrögnek boldogan
kosaraikba gyűlik kavarogva
mint rétekre a hó a tépés fodra
míg künn a síkon újul a roham
a bokrok bordáit szél kardlapozza
és vadnyúl lőporfüstpamacsa pukkan
nap vérzik el gólyósebezte vadkan
rohan a tél a csontporhó rohan*

*Asszonyok ülnek a sötét szobában
tépik a gyolcsot gyűlik a kosárban
és kavarogva gyűlnek a sebek
kevés a kötszer még több lepedőt
huzatot inget szagatnak a nők
vér itat át ingvállfehér eget
kevés a hófúvás a föld sebére
fröcsköl a vér föl Isten ősz ölébe
a vőlegények vére dől zubog
kelengyét tépnek a menyasszonyok*

*Asszonyok ülnek a sötét szobában
ujjak sűrögnek hóvihár zajában
s míg künn az alkonyvérrel itatott
hófúvás vászna bomlik kavarog
s a napkorong a lőtt seb ontja vérét
a gyolcs suhogva gyűlik a kosárban
szagatják alkonybarna asszonyok
ki a fiát siratja ki a férjét
lány tépi el a nászágy lepedőjét
most arra is a férfitör csorog*

*Asszonyok ülnek a sötét szobában
holdhófehéren éjfekete gyászban
csak ujjai sűrögnek boldogan
kosaraikba gyűlik kavarogva
mint rétekre a hó a tépés fodra
míg künn a síkon újul a roham
a bokrok bordáit szél kardlapozza
és fölfröccsen az Isten ősz ölébe
a férfiak a föld fekete vére
s rohan a tél a csontporhó rohan*